

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorvm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvnvs Rectè
Obeundum**

**Polanco, Juan-Alphonso de
[Köln], 1617**

De irregularitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

tempore cessationis particularis: Ethic
de cessatione attigisse sit satis.

De Irregularitate.

Irregularitas, est nota seu impedimentum canonicum, de facto proueniens, laritas qua qui, ad Ecclesiasticos ordines promoueri, & jam promotus in eis ministriare prohibetur. Vnde latus pater, quam suspensio, quæ tantum importat inhabilitatem ad executionem.

Tribus modis in genere contrahitur. Irregularitas ex delicto, ex defectu corporis, ex defectu sacramenti; nunquam tamen incurritur, nisi secundum illos modos, vel casus qui expressi sunt in jure.

Sunt autem multi casus. Primus, per turpitudinem homicidium. Secundus, per ordines susceptos, vel sacros exercitatos in maiori regimur in excommunicatione. Tertius, per plures jure exercitios sacros uno die receptos, vel minores, cum aliquo sacro, nisi excuset consuetudo. Quartus, per reiterationem Baptismi. Quintus per Apostasianam fidem. Sextus per infamiam secundum quosdam, quæ tollit executionem ordinum, & exercitium cuiuscunque dignitatis, & honorem quæ situm & quærendum. Septimus, per ordinationem ab Episcopo nominata.

minatū excommunicato, Schismatico, hæretico, deposito, suspenso, interdicto, degradato; secus si toleratur adhuc ab Ecclesia. Octauus, recipiendo ordines ab eo qui renunciauit loco & dignitati, vel ab Italico, si recipiens sit ultramontanus, & celebret. Nonus, recipiendo extra tempora, vel ante ætatem, si ministrat in suscepti ordinis ministerio, secundum aliquos. Decimus, ministrando solenniter in ordine sacro non habito. Undecimus, incurritur à suspenso, excommunicato vel interdicto ingerendi se diuinis, celebrando, vel faciendo aliquid attributum certo ordini, etiā minori, ut Accolitus, si vt talis id faciat. Duodecimus, propter crimen, quo suspensus est à canone, si ministrat in ordine sacro. Decimus tertius, propter bigamiam. Decimus quartus, propter matrimonium contractum ab eo qui est in sacris, vel habet votum solemne. Decimus quintus, per celebrationem vel cuiusvis ordinis executionem in loco specialiter per judicē interdicto. Decimus sextus, propter corporis vitium, i. si quis est mutilatus aliquo membro, vel debilitatus: qualis est cæcus, vel habens manum aridam, vel aliud membrum inefficax, siquidem redditur

DE I
datur inhabili
trestandum he
dalum genera
Decimus septi
tem. Decimus
baptismi in ad
nec est ista irre
ptissimum. Deci
sin. Vicefimus
tur & alij qui
enumerasse.

Vt autem fu
tate, quæ con
vel mutilatio
operator aliqui
rum causa, eti
quod si effectu
incurritur irr
luntas non su

Tres autem
ad discernend
regularitas in
operam rei lic
quam debet,
voluntatem
non fit irreg
micidium. Se
rei licitæ no
quam debet,
sonis etiam l

datur inhabilis, ad frangendum, vel contrectandum hostiā, vel calicem, vel scandalum generat propter deformitatem. Decimus septimus, propter illegitimitatem. Decimus octauus, propter dilationē baptismi in adultis usq; ad ægritudinem. nec est ista irregularitas tollitur per baptisnum. Decimus nonus, propter hæresin. Vicefimus propter seruitutem. Addūtur & alij quidam casus, sed sufficiat hos enumerasse.

Vt autem fusus dicatur de irregularitate, quæ contrahitur per homicidium, ritas, ex vel mutilationē actualem, vel cùm quis homicioperatur aliquid, quod sit propriè hominum causa, etiam absq; peccato: Aduerte quirit quod si effectus non sequitur, nunquam effectū incurritur irregularitas, quia sola voluntas non sufficit.

Tres autem regulas ponit S. Thomas Irregularitas, ad discernendum, quando huiusmodi irregularitas incurritur. Prima est, qui dat ex hominē operam rei licitae, adhibens diligentiam cōsidio ex quam debet, & non excedens, nec habēs tribus voluntatem occidendi, vel mutilandi, regulis non sit irregularis propter sequens homicidium. Secunda est, qui dat operam rei licitae non adhibens diligentiam, quam debet, vel existens in culpa cōmissionis etiam leui, non autē leuissima, id

140 DE EXCOMMUNIC.

Nota.

est omissionis, fit irregularis. Tertia, qui dat operam rei illicitæ, semper fit irregularis: sub his plurima particularia elucescere possunt. Et aduerte quod judez vel doctor in dubio non debet aliquem judicare irregularem, se ipsum tamen indubie quisque reputet.

*Irregu-
laritas
ex homi-
cidio
quæ re-
serue-
tur.
Pontifi-
ci.
Petens
iustitiæ
contra
noxium
non fit
irregu-
laris.*

Notandum quod quando irregularitas contrahitur propter occisionem vel mutilationem justam, non est ea quæ admitti dicitur propter homicidium voluntarium, vnde ea non reseruatur summo Pontifici, cum reseruatur irregularitas, in quam propter homicidium voluntarium quis incurrit.

Prælati clerici qui petunt contra aliquem iustitiam, cu protestatione quod non intendunt pœnam sanguinis, non incurront irregularitatem, licet sequatur effectus: nec qui proditione vel proditorem reuelat, cum hac protestatione: secus si non protestatur: tamen inquisitor tradens hæreticum judici sæculari, licet infest ut comburatur, non fit irregularis: quia solū eis prohibetur executio.

Vt autem melius intelligatur irregularitas, quæ incurrit ex homicidio, vel mutilatione in bello etiam justo, notanda sunt ea quæ sequuntur. Primò, Clericus

Clericus repelmine inculpat mortem euita non fit irregulari justo de licenti possit in differe occidat Secundatur armis, vel p vel fauorem, uersarijs, & o ab ipso fit irre bello justo cur tans bellantes modo non occ irregularis: si i dant, nec muti & si putat cler quæ contra, aliter non, ni occidisse.

Cum quis a debet absolu non tamen, ab quæ secundum peccatum inc propter cleric gnitio confess

Tribus mo

Clericus repellens vim vi, cum modera-
mine inculpatæ tutelæ, quando aliter *Tria cir-*
mortem euitare non potest, si occidat, *ca irrea-*
non fit irregularis. Similiter si in bello gularitæ
justo de licentia Papæ experimentis, quod tem, ex
possit indifferenter pugnare, quenquam homi.
occidat Secundò, si in bello iniusto vta-
cid. in
tur armis, vel præstet auxilium, consiliū bello et-
vel fauorem, incutiendo timorem ad iam iu-
uersarijs, & occidatur quisquā etiam nō sto nos
ab ipso fit irregularis. Tertiò, qui est in tanda.
bello justo cum armis defensionis, hor. Si euita-
tans bellantes, intercedens pro eis, dum re potest
modo non occidat, nec mutilat, non fit morte,
irregularis: si ipsi pugnant, sed non occi-
fit irre-
dunt, nec mutilant, non sunt irregulares: gularis
& si putat clericus, se occidisse potius per Cōc.
quām contra, censendus est irregularis, *Trisess.*
aliter non, nisi alij scirent certò ipsum 14. c. 7.
occidisse. *de res*

Cum quis absolvitur à peccatis, priùs for.
debet absolvi ab excommunicatione,
non tamen ab irregularitate dispensari,
quaē secundum se peccatum non est, nec
peccatum includit, ut excommunicatio:
propter clericos tamen utilis est hæc co-
gnitio confessori.

Tribus modis tollitur irregularitas:
aliqua

Tribus aliqua per baptismum, si venit ex seque-
modis la peccati proprij, non autem si ex biga-
tollitur mia, nec ex defectu natalium. Secundò,
irregulari aliqua irregularitas tollitur per religio-
ritas.

Nota.

Forma
dispen-
sandi su-
per irre-
gularita-
te.

aliqua per baptismum, quæ scilicet non prouenit ex proprio dicto: talis enim posset pro-
moueri ad ordines, sed non ad dignita-
tes: tamen facilitat dispensationem reli-
gio. Tertio modo, per dispensationem
tollitur omnis irregularitas. Prelati mit-
tentes ad ordines suscipiendos subditos,
vel Episcopus promouens, ipso facto
dispensant, si hoc intendunt. Forma
consueta dispensandi super irregularita-
te, est talis. Ego dispenso tecum super ir-
regularitate, vel irregularitatibus, quam
vel quas contraxisti, propter talem vel
talem causam: vel, si contraxisti, quan-
do est dubium.

Hactenus de censuris Ecclesiasticis,
quantum satis esse diximus ad instituti
opusculi rationem: ubi non omnia quæ
attinguntur, exactè tractanda, sed con-
fessarium dirigendum suscepimus, ut
non tantum his quæ hic didicerat, sed
& alijs vilibet lectis, bene utendo offi-
cio confessarij melius ad animarum au-
gillum & Dei gloriam perfungatur.

L A V S D E O.

I N D E X
Dirce

A D Lectore
Præfatio
causa sacram
De confessarij
principio de sci
De potestate co
De bonitate co
De prudentia C
De secreto vel
De cura confess
De bis quæ præ
De interrogatio
sufficiens pœ
De pœnitentie i
dam.
Quomodo in sat
de pœnitent
Quomodo cum
habeat confe
De fine huius s
Quomodo pœn
mendatione
Quomodo iuuet
tie augment
De confessarij